

[S. Rasmussen.]

Udtalelser. Efter Referaterne at dømme ser det ud til, at den højtærede Minister har sagt, at vi Konservative ønsker en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Det er jo ikke helt rigtigt. Jeg tør ikke benægte, at der i den sidste Del af Bestemmelsen om de Overvejelser, Udvalget skal foretage, er henvist til Muligheden heraf, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der tydeligt staar, at man skal overveje, om det er *formaaletjenligt*, at en saadan Adskillelse sker. Jeg ser endvidere, at den højtærede Minister ved samme Lejlighed har sagt, at hvis der kom en meget stærk Omordning, en helt ny Ordning af de kirkelige Forhold, kunde det faa politiske Konsekvenser. Hvad den højtærede Minister her har tænkt paa, ved jeg ikke, men mit Parti nærer ikke Frygt for de politiske Konsekvenser, som muligvis kunde følge af, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget af den høje Rigsdag. Vi tror nemlig, at det har saa stor Sympati ude i Befolkningen, at store Dele af den vilde hilse det med Glæde, hvis Lovforslaget blev vedtaget af den høje Rigsdag.

I Haab om, at det denne Gang maatte lykkes at faa Lovforslaget vedtaget i det høje Landsting — et ligelydende Forslag er jo vedtaget i Folketinget — anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Banker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3003; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 218).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Maegaard: Den højtærede Handelsminister udtalte ved Lovforslagets Fremsettelse, at det var ganske enslydende med et i sidste Rigsdagssamling af det høje Landsting behandlet Lovforslag. Jeg betragter det derfor som upaakrævet, at jeg ved nærværende Lejlighed kommer nærmere ind paa Lovforslaget, idet jeg havde Lejlighed til at udtale mig om det paa mit Partis Vegne i forrige Rigsdagssamling. Den højtærede Minister knyttede imidlertid nogle Bemærkninger til Lovforslaget, og jeg kan sige, at for saa vidt Sagen gaar i Udvalg, hvad jeg forudsætter, vil de Bemærkninger, som

Ministeren fremsatte til enkelte Bestemmelser, selvfølgelig gaa ind i de Overvejelser, som et saadant Udvalg maa foretage angaaende samtlige Lovens Bestemmelser. Jeg kan derfor ganske kort sige, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Bramsnaes: Det Lovforslag, den højtærede Handelsminister har fremsat, fremtræder jo i den Skikkelse, som det havde, da det blev fremsat af den tidligere Regering her i Landstinget, hvor det ikke naaede at blive færdigbehandlet. Som Følge deraf har Lovforslagets almindelige Bestemmelser en saadan Form, at jeg kan give det min Tilslutning. Ikke fordi jeg anser disse Bestemmelser i den Form, de nu har, for at være af en saadan Art, at jeg helst vil have dem saaledes, for det er ikke Tilfældet. Under den Behandling, Lovforslaget sidste Gang var Genstand for i Folketinget, blev der foretaget adskillige Ændringer, som skulde lette dets Gang gennem Rigsdagen, Ændringer, som det socialdemokratiske Ministerium gav sin Tilslutning, ikke fordi man mente, de betød en Forbedring, men fordi man mente, de var nødvendige for at skaffe den Enighed, der skulde til for at føre Lovforslaget igennem. Naar jeg udtaler min Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, er det altsaa ikke for alle Punktets Vedkommende en principiel Tilslutning, men det er en opportunistisk Tilslutning, som jeg mener er nødvendig, idet man efter min Opfattelse fra alle Partiers Side bør give Afkald paa sine principielle Synspunkter med Hensyn til Lovforslagets Affattelse, for at den fornødne Enighed kan opnaas.

Den højtærede Handelsminister gjorde ved sin Fremsettelse af Lovforslaget nogle Bemærkninger om enkelte af dets Paragraffer, og han gjorde det under den Form, at han erklærede sig utilfreds med enkelte af Lovforslagets Paragraffer. Det forekommer mig, at det vilde have været et klarere Standpunkt overfor Rigsdagen, om den højtærede Handelsminister havde formuleret disse Paragraffer saaledes, at man af selve Lovforslagets Form kunde se, hvad Ministeriet vilde. Det er jo dog det almindelige, at et Ministerium bekender Kulør, ikke alene gennem Udtalelser om, hvad man ønsker og vil, men ogsaa gennem Formuleringen af de Lovforslag, man fremsætter for Rigsdagens Ting. Det har den højtærede Handelsminister ikke ønsket at gøre, og det beklager jeg. Det vilde nemlig have skabt en Klarhed,